

переданих в експлуатацію, списується з балансу при подальшій організації обліку кількості цих предметів за місцями експлуатації і відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

При дослідженні обліку виробничих запасів на підприємстві нами було зазначено, що синтетичний та аналітичний облік ведеться згідно встановлених нормативних правил. Для обліку необхідно використання первинної облікової документації, згідно діючих вимог основних положень з обліку запасів та пристосування її для автоматизованої обробки інформації, також з метою забезпечення достовірності бухгалтерського обліку шляхом їх зіставлення з фактичною наявністю майна на підприємстві кожного кварталу необхідно проводити інвентаризацію виробничих запасів.

Дослідивши облік виробничих запасів підприємства можна висунути припущення, що методологія і організація обліково-аналітичного забезпечення управління виробничими запасами потребує удосконалення. Зміни необхідні насамперед у частині підвищення оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємства, як вирішення даного питання, для удосконалення обліку виробничих запасів ми пропонуємо такі напрямки:

- модернізація АРМ бухгалтера;
- наявність та оснащеність складських приміщень;
- раціоналізація форм документів, документообігу й всієї системи оформлення, реєстрації й обробки документів.

Література:

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні : Закон України від 22.12.2011 р. № 4224-17. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

2. Кудирко О., Крупельницька І., Копчикова І. Товарні запаси як об'єкт управління підприємства роздрібною торгівлі. *Evropský časopis ekonomiky a managementu*. 2020. Vol. 6. Issue 3. С. 82-87. URL: https://eujem.cz/wpcontent/uploads/2020/eujem_2020_6_3/13.pdf

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Вивчення даної теми є актуальним у наш час, оскільки аудиторська діяльність безпосередньо пов'язана із соціальними зобов'язаннями, які виходять за рамки послуг, що надаються конкретному клієнту, і поширюються на всі компанії та фірми. Тому аудитор виступає як невід'ємний елемент ринкової економіки. Тому доцільно поглиблювати, розвивати та вдосконалювати знання та вміння з аудиторської діяльності.

Сучасний аудит - це систематичний процес об'єктивного отримання та

оцінки доказів, пов'язаних із заявами про економічні дії та події. Він використовується для визначення ступеня відповідності цих заяв встановленим критеріям і для повідомлення результатів зацікавленим користувачам.

Багато дослідників займалися визначенням поняття аудиту і виявили, що є три ключові аспекти, які найбільш точно передають значення аудиту.

По-перше, аудит не є діяльністю, яку можна виконувати випадково, навпаки, це систематичний процес, заснований на логіці та міркуванні.

По-друге, під час перевірки фінансової звітності аудитор отримує та об'єктивно оцінює докази, що стосуються тверджень про господарські дії та події, що містяться у фінансовій звітності. Це робиться для того, щоб з'ясувати ступінь відповідності цих тверджень встановленим критеріям.

Третій і останній ключовий аспект визначення полягає в тому, що аудит включає повідомлення результатів аудиту зацікавленим користувачам. Аудитор повідомляє про висновки процесу аудиту, видаючи аудиторський звіт. У ньому аудитор робить висновок, чи відповідає заява встановленим критеріям.

Аудит призначений для надання допомоги представникам страхових компаній, фондових бірж, акціонерних товариств, спільних підприємств, комерційних банків і різних іноземних фірм. Метою аудиту є підвищення ефективності роботи, раціональне використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів у господарській діяльності для отримання максимального прибутку

Аудиторські послуги можуть надаватися будь-якому суб'єкту господарювання незалежно від його організаційно-правової форми та форми власності, у тому числі установам та їх об'єднанням (спілкам, асоціаціям, концернам, галузевим, міжгалузевим, регіональним та іншим об'єднанням) тощо. Побудова будь-яких відносин між суб'єктами господарювання починається із заявки та переддоговірної інвентаризації. Тобто одна сторона подає заявку на надання їй певних послуг, а інша сторона висловлює згоду на надання таких послуг або відмовляється від їх надання [1].

Сьогодні в Україні існує велика кількість аудиторських фірм, і суб'єкти господарювання стикаються з проблемою самостійного вибору аудитора чи аудиторської фірми для надання аудиторських послуг чи проведення аудиту. Щоб зробити правильний вибір, компанії використовують систему критеріїв вибору аудиторської фірми.

Вибравши компанію, зацікавлена в наданні аудиторських послуг особа готує та надсилає аудитору, аудиторській фірмі, офіційній назві - пропозицію щодо проведення аудиту. Отримавши таку пропозицію, аудиторська фірма оцінює можливості виконання запропонованої роботи та, у разі згоди з прийняттям зобов'язань щодо виконання, надсилає компанії (потенційному клієнту) лист-зобов'язання для затвердження аудиту. Крім того, аудиторські фірми та аудитори приділяють велику увагу питанню відбору клієнтів.

Хоча процес аудиту отримання, оцінки доказів і повідомлення результатів зацікавленим користувачам є загальним для всіх програм аудиту, цілі аудиту змінюються залежно від потреб користувачів аудиторського звіту. У світовій практиці існує три види аудиту: внутрішній аудит, державний аудит і зовнішній

аудит, кожен з яких служить різним цілям.

Внутрішній аудит визначається як незалежна функція оцінки, створена в організації для перевірки та оцінки її діяльності як окремої служби для організації. Мета внутрішнього аудиту – допомогти членам організації ефективно виконувати свої обов'язки. З цією метою внутрішній аудит надає їм аналізи, оцінки, рекомендації, поради та інформацію про перевірену діяльність.

Державний аудит охоплює широкий спектр діяльності федеральних, державних, місцевих і численних регуляторних органів. Державні аудитори не тільки перевіряють фінансові звіти, але й визначають, чи досягаються цілі державних програм і, чи дотримуються окремі державні установи та приватні компанії чинних законів і правил.

Зовнішній аудит включає звітність про фінансову звітність, підготовлену керівництвом для зовнішніх користувачів (третьох сторін). До третьох сторін належать акціонери, кредитори, банкіри, потенційні інвестори.

Тому необхідність створення багаторівневих систем аудиту є однією з умов ефективного функціонування підприємств, установ, організацій та держави в цілому. На сучасному етапі розвитку важливо розуміти, що без контролю немає ефективного процесу управління.

Література:

1. Закон України від 22.04.93 р. "Про аудиторську діяльність", зі змінами та доповненнями. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/3125-12>

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВІ

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

У цій роботі розглядається питання оптимізації витрат, що на протязі всієї історії виробництва є досить актуальним предметом економічних досліджень. Будь-яке підприємство може зіштовхнутися з проблемою нестачі економічних ресурсів, тому необхідно детально вивчити способи оптимізації витрат.

Протягом усієї історії промислової індустрії компанії намагаються вишукувати шляхи зниження витрат, у тому числі за рахунок покращення технологічного процесу виробництва, контролю над якістю виробленої продукції, удосконалення організаційної структури підприємства, розвитку підсобного господарства, економії на ресурсах, зменшення обсягів виробництва, застосування заощаджуючих технологій.

На даний момент проблема пошуку способів зниження та оптимізації витрат на виробництві є одним із найбільш актуальних питань для розвитку компаній. Необхідно чітко розуміти, що «оптимальний, не означає мінімальний». Скоротивши витрати до мінімально можливого рівня, можна не отримати очікуваного ефекту, а навпаки, дефіцит ресурсів у будь-якій галузі